

ПТИЧА МАЙКА (приказка)

На дъбовите клончета седели пет мънички птиченца. Седят и искат да ядат; а майка им хвърка, бързо лети, лови мухи, комари, пеперудки и гъсенички... Видяла я лисицата, па ѝ казала:

- У, колко нехранимайковци, колко готованчета си имала ти! Колко се трудиш и измъчваш, за да ги отхраниш! Чувай! Хвърли ги на земята; аз ще ги изям, а ти спокойна ще бъдеш; няма да имаш никакви грижи и мъки...

Разсърдила се птичката и гневно зачуруликала:

- Не готовановци са това, а мои мили - безпомощни дечица. Да ги храня и отгледам, това е най-голямата радост за мене. По-скоро аз ще гладувам, но децата си гладни няма да оставя. Ще пораснат те, сами ще почнат пиленца да си отхранват... Върви си, хитра и зла лисано! Бягай от тука, че ако викна кучето, зло ще те сполети!...

Уплашила се лисицата, подвила опашка и в най-гъстата гора избягала...

Автор: Георги Стоянов Пейчовски, сп. „Светулка”, кн. 10, 1907 г.

Източник: www.literaturesviat.com